

**Uchwała Nr VII/140/24**  
**Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego**  
**z dnia 29 października 2024 r.**

**w sprawie wniosku o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy.**

Na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2024 r. poz. 566) w związku z art. 241, art. 244 § 2 i art. 247 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572) oraz w związku z art. 23 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2024 r. poz. 1478) **uchwała się**, co następuje:

**§ 1.** Uznaje się za bezzasadny wniosek o zmianę granic Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy dla terenów wskazanych w załączniku graficznym do wniosku.

**§ 2.** Uzasadnienie stanowiska wyrażonego w § 1 stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

**§ 3.** Wykonanie uchwały poprzez jej doręczenie wnioskodawcy powierza się Przewodniczącemu Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego.

**§ 4.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Sejmiku Województwa  
Warmińsko-Mazurskiego

**Bogdan Bartnicki**

Załącznik do uchwały Nr VII/140/24  
Sejmiku Województwa Warmińsko-Mazurskiego  
z dnia 29 października 2024 r.

### Uzasadnienie

Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody wyznaczenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, która określa jego nazwę, położenie, obszar, sprawującego nadzór, ustalenia dotyczące czynnej ochrony ekosystemów oraz zakazy właściwe dla danego obszaru chronionego krajobrazu lub jego części, wybrane spośród zakazów wymienionych w art. 24 ust. 1, wynikające z potrzeb jego ochrony. Likwidacja lub zmniejszenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Art. 23 ust. 2 został zmieniony przez art. 21 pkt 3 lit. a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie (Dz. U. Nr 92, poz. 753 z późn. zm.). Przed nowelizacją ustawy kompetencję do ustanowienia obszaru chronionego krajobrazu posiadał wojewoda w drodze rozporządzenia, co miało miejsce w rozpatrywanej sprawie, gdyż Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy został utworzony na mocy Rozporządzenia Nr 49 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 2 lipca 2008 r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy (Dz. Urz. War.-Maz. z 2008 r. Nr 108, poz. 1831). Wymieniony akt prawny nie podlegał uchyleniu, więc zachowuje moc obowiązującą w obrocie prawnym oraz jest podstawą dla funkcjonowania wymienionej formy ochrony przyrody. Jak wskazuje doktryna (między innymi K. Gruszecki [w:] Ustawa o ochronie przyrody. Komentarz, wyd. VI, Warszawa 2024, art. 23) obszary chronionego krajobrazu są jedną z tych form ochrony przyrody, które mogły być do czasu wejścia w życie ustawy z 23.01.2009 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze zmianami w organizacji i podziale zadań administracji publicznej w województwie powoływane do życia przez różne organy. Zgodnie z postanowieniami art. 23 ust. 2 u.o.p. aktualnie uprawnienia do tego przysługują wyłącznie sejmikowi województwa, jednak z uwagi na to, że ustawodawca nie przewidział żadnych rozwiązań przejściowych, akty prawne regulujące ich funkcjonowanie zachowują moc obowiązującą bez ograniczeń czasowych, jednak w przypadku wprowadzenia zmian w dotychczasowych rozwiązaniach organem do tego upoważnionym jest już tylko sejmik województwa.

Mając na względzie powyższe ustalenia Sejmik Województwa Warmińsko-Mazurskiego jest właściwy do rozpatrzenia wniosku.

Zgodnie z art. 23 ust. 2 ustawy o ochronie przyrody likwidacja lub zmniejszenie obszaru chronionego krajobrazu następuje w drodze uchwały sejmiku województwa, wyłącznie z powodu bezpowrotnej utraty wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem. Z bezpowrotną utratą walorów chronionych mamy do czynienia wtedy, gdy na skutek działania określonych czynników nie ma żadnej możliwości przywrócenia środowiska przyrodniczego na danym terenie do stanu pierwotnego. Zaznaczyć należy, że Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie, jako organ uzgadniający projekty uchwał sejmiku, w równorzędnych sprawach dotyczących zmiany granic Obszarów Chronionego Krajobrazu wskazał, że w celu udowodnienia utraty wartości, dla których dany obszar został ustanowiony niezbędna jest kompleksowa opinia eksperta z dziedziny nauk przyrodniczych stwierdzająca bezpowrotną utratę wyróżniającego się krajobrazu o zróżnicowanych ekosystemach i możliwości zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Zauważyć należy także, że zgodnie z ustawą przesłanką do wprowadzenia wnioskowanych zmian winna być podyktowana celami ochrony przyrody, nie zaś korzyściami gospodarczymi czy prywatnymi bowiem nie stanowią one podstaw do modyfikacji regulacji prawnych obowiązujących na

ternie jakiegokolwiek formy ochrony przyrody. Brak powyższej ekspertyzy, jak i motywy zawarte we wniosku nie stanowią dostatecznej podstawy do zmiany granic omawianej formy ochrony przyrody.

Przechodząc do zawartej we wniosku kwestii usunięcia zakazów obowiązujących na Obszarze Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy, które uniemożliwiają wnioskodawcy eksploatację kruszywa (piasku i żwiru) zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 4 i 5 Rozporządzenia Nr 49 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Doliny Gołdapy i Węgorapy na jego terenie obowiązują zakazy: wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu oraz wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciw osuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych. Podstawą do zniesienia zakazów dotychczas obowiązujących w granicach obszarów chronionego krajobrazu są stosowne analizy i rzeczowe, merytoryczne uzasadnienia, które muszą udowodnić, że wyeliminowanie konkretnych restrykcji nie wpłynie na cele ochrony tego obszaru, czyli wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanym ekosystemie, wartościowy ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem.

Dodać należy, że z uwagi na pełnione funkcje obszar chronionego krajobrazu powinien być traktowany kompleksowo. Doraźne modyfikowanie i dopasowywanie na potrzeby konkretnych inwestycji przepisów regulujących funkcjonowanie obszarów chronionego krajobrazu, jak i innych form ochrony przyrody, mogłoby zachwiać ich spójność krajobrazową i przyrodniczą.

Jak wynika ze złożonego wniosku planowane przez wnioskodawcę przedsięwzięcie może trwale zmienić uwarunkowania środowiskowe na tym obszarze, co pociąga za sobą skutki w postaci trwałej zmiany krajobrazu i istniejących ekosystemów.

Mając na uwadze powyższe brak jest podstaw do wprowadzenia proponowanych we wniosku zmian, co skutkuje uznaniem go za bezzasadny.

Biorąc pod uwagę treść art. 247 w związku z art. 238 k.p.a w przypadku gdy wniosek, w wyniku jego rozpatrzenia, został uznany za bezzasadny i jego bezzasadność wykazano w odpowiedzi na wniosek, a wnioskodawca ponowił wniosek bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jego rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania wnioskodawcy.

Przewodniczący Komisji Skarg,  
Wniosków i Petycji

**Jan Bobek**